ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧ

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 894 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα*

Η ΠΟΘΗΤΗ ΕΝΩΣΙΣ!

Εἶνε τὸ σύνθημα τῶν ἀντιδραστικῶν. Τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι πολὺ ἀργὰ ἐσκέφθησαν διὰ τὴν Πατρίδα των. Τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν συνεκινήθησαν οὔτε ὅτε μιαρὸς βασιλεὺς ἐπρόδιδε τὴν Ἑλλάδα, οὔτε ὅτε ἐσφάζοντο οἱ Ἕλληνες ἐν Τουρκίᾳ, οὔτε ὅταν οἱ Βούλγαροι κατελάμβανον Ἑλληνικὰς χώρας καὶ ἐξηνδραπόδιζον Ἑλληνικοὺς πληθυσμούς, οὔτε ὅταν ἐχάνετο ἡ Β. Ἤπειρος καὶ ὡδηγοῦντο οἱ Ἰταλοὶ εἰς τὴν Πρέβεζαν, οὔτε ὅταν ἐπροδίδοντο οἱ φυσικοὶ φίλοι καὶ προστάται τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὔτε ὅταν ἐβυθίζοντο τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν καὶ Αὐστριακῶν ὑποβρυχίων, καθ' ὃν χρόνον αὐτοὶ ἐτήρουν τὴν γελοίαν των οὐδετερότητα, οὔτε ὅταν ὁλόκληρον Σῶμα Ἑλληνικοῦ στρατοῦ παρεδίδετο μὲ τὸν ἀτιμώτερον τρόπον εἰς τοὺς προαιωνίους μας ἐχθροὺς τοὺς Βουλγάρους, οὔτε ὅταν πολύτιμον ὑλικὸν πολέμου καὶ φρούρια Ἑλληνικὰ καὶ κανόνια Ἑλληνικὰ κατελαμβάνοντο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, οὔτε ὅταν ἐγκαθιδρύετο ἐν Ἑλλάδι μὲ τὸν μᾶλλον ἐταμὸν τρόπον ἡ ἀπολυταρχία ἑνὸς ἐπιόρκου Ἡγεμόνος, οὔτε, οὔτε, οὔτε.....

Καὶ μέχρις οὗ ἐξεδιώχθη ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ὁ προδότης ἐκεῖνος βασιλεὺς, καὶ κατεῖχον τὴν ἀρχὴν τὰ νευρόσπαστα αὐτοῦ καὶ ἤσκουν τὴν πολιτικὴν τῆς χώρας πολιτικοὶ φαῦλοι καὶ ἰδιοτελεῖς καὶ ἐμπαθεῖς, ἠδύνατό τις νὰ τοὺς κρίνῃ ἐπιεικῶς καὶ νὰ συγχωρήσῃ τὴν πλάνην των.

Ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς ὑπερίσχυσε τὸ ἐθνικὸν κίνημα, καὶ ἐπεβλήθη ἡ πολιτικὴ τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἡ Ἑλλὰς μετέσχε τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ εὑρίσκετο εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν πρὸς τοὺς Γερμανοὺς, τοὺς Αὐστριακοὺς, τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Τούρκους, ποῖον ἦτο τὸ καθῆκον των κυρίων αὐτῶν;

Ποῦ ἦτο τότε κρυμμένη ἡ ἰδέα τῆς ποθητῆς ἑνώσεως, ἡ ὁποία ὤφειλε πράγματι νὰ κυριαρχήσῃ εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ πάντα ἐξηρτῶντο ἐκ τῆς εὐοδώσεως τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ ἐκ τῆς αἰσίας διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου;

Τότε ἀντὶ τῆς ἑνώσεως οἱ μεγάλοι αὐτοὶ πατριῶται ἡτοίμαζον κινήματα ἐν Πελοποννήσῳ, ἠγωνίζοντο νὰ ματαιώσουν τὴν ἐπιστράτευσιν, ἐκάλουν τὸν στρατὸν εἰς στάσιν, καὶ προεκάλουν τὰ στασιαστικὰ κινήματα τῆς Λαμίας καὶ τῶν Σερβίων.

Τότε οἱ μεγάλοι αὐτοὶ πατριῶται ηὔχοντο νὰ νικήσουν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἡττηθῇ ἡ Πατρίς μας, νὰ πατήσῃ ὁ Βούλγαρος τὸ ἱερὸν χῶμα τῆς Ἀκροπόλεως διὰ νὰ κορεσθῇ τὸ μαῦρον αὐτῶν πάθος.

Καὶ μόνον ὅταν ὅλαι των αἱ ἐλπίδες διεψεύσθησαν, μόνον ὅταν ἡ πολιτικὴ τῶν Φιλελευθέρων ἐθριάμβευσεν, μόνον ὅταν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἰδικοί των φίλοι, ἡττήθησαν κατὰ κράτος, μόνον ὅταν ἡ δικαιοσύνη τῆς Πατρίδος ἔθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν προδοτῶν καὶ μητραλιῶν τούτων, ὧν ἄλλοι μὲν ὡδηγήθησαν εἰς τὰς φυλακὰς εἰς τὸν τόπον δηλ. ὅλων τῶν ἐγκληματιῶν, ἄλλοι ἐξετοπίσθησαν ἄλλοι κατεδικάσθησαν εἰς ἐκουσίαν ἐξορίαν καὶ ἄλλοι ἀναμένουν τὴν σειράν των διὰ νὰ δώσουν λόγον τῶν κατὰ τῆς Πατρίδος κακουργιῶν των, τότε μόνον ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ Πατρὶς ἔχει ἀνάγκην τῆς ἑνώσεως καὶ τῆς συνεργασίας ὅλων τῶν τέκνων της, τότε μόνον ὕψωσαν τὴν σημαίαν τῆς ποθητῆς ἑνώσεως!

Ἀλλὰ μήπως τοὐλάχιστον ὀφείλεται τοῦτο εἰς μεταμέλειαν, μήπως προέρχεται ἀπὸ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος;

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

Τὸ μόνον ἐλατήριον τῆς νέας των ταύτης πολιτικῆς εἶνε μήπως ἐξαπατήσουν τοὺς Φιλελευθέρους καὶ ἐπιτύχουν καμμίαν ἀμνηστείαν ὑπὲρ τῶν ἐν φυλακῇ καὶ ἐξορίᾳ εὑρισκομένων πατρώων των.

Ἀλλ' ἀπατῶνται.

Διότι ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀφήσουν ἀτιμώρητον τὴν προδοσίαν. Διότι ἐπὶ τέλους μόνον ἔκφυλα Κράτη καὶ ἔκφυλοι λαοὶ συγχωροῦν τοὺς προδότας.

Οἱ ἐγκληματήσαντες κατὰ τῆς Πατρίδος θὰ τιμωρηθοῦν, οἱ παραπλανηθέντες καλῇ τῇ πίστει οὐδὲν ἔχουν νὰ πάθουν.

Δὲν ζητοῦμεν ἀπὸ κανένα νὰ γίνῃ μὲ τὸ ζόρι Φιλελεύθερος. Ἂς διαφωνῇ καὶ ἂς ἐπικρίνῃ ὅσον θέλει τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Μήπως καὶ ἡμεῖς δὲν ἐπικρίνομεν πολλὰς πράξεις αὐτῆς;

Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἀνεχθῶμεν καὶ δὲν θὰ ἀφήσωμεν ἀτιμώρητον εἶνε ἡ ὑπονόμευσις καὶ ἡ ἀντίδρασις κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, διότι ἐπ' αὐτῆς ἐδράζεται ἡ ἐθνική μας ἀποκατάστασις, ἡ σωτηρία καὶ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΓΑΜΟΥ

Εἰς τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς πόλεως Περγάμου ὑψοῦται παραφυάς τις ἐκ τῶν πολλῶν τοιούτων τοῦ ὄρους Πηνδάσου (Μάδαρο-δάγ) ἥτις περιρρέεται ἐξ Ἀνατολῶν μὲν ὑπὸ τοῦ Κητείου ποταμοῦ ἐκ δυσμῶν δὲ ὑπὸ τοῦ Σελινοῦντος τοιούτου.

Ἡ παραφυὰς αὕτη ἔχει ἐπιφάνειαν 40 περίπου χιλιόμετρα, εἶναι ἀρκετὰ ἀπότομος καὶ ἔχει ὕψος 335 μέτρα. Φυσικῶς δὲ εἶναι ἀρκετὰ ὀχυρά.

Ὡς ἐκ τῶν πλείστων τεμαχίων τούτων ἦτο προωρισμένη κατὰ τοὺς παναρχαίους ἐκείνους χρόνους νὰ κατοικηθῇ ὑπ' ἀνθρώπων. Οἱ πρῶτοι κάτοικοι αὐτῆς πρὸ 3300 περίπου ἐτῶν ἦσαν ἡμιάγριοι. Πέριξ αὐτῆς ὅμως ὑπῆρχεν ἕτερος λαὸς προηγμένος οἱ Κήτειοι, τῶν ὁποίων ὁ ἀρχηγὸς Εὐρύπυλος ἔλαβεν μέρος εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον ὑπὲρ τοῦ Πριάμου.

Μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον 1,140 — 1,130 π. Χρ. ὁ ἐξ Ἠπείρου ἥρως *Πέργαμος* ἔφθασε μετὰ τῶν ὁπαδῶν του εἰς τὰ παράλια τῆς χώρας ταύτης, ὅπου συναντηθεὶς μετὰ τοῦ τότε ἡγεμόνος της *Ἀρείου* καὶ μονομαχήσας τὸν ἐφόνευσε γενόμενος οὕτω κύριος τῆς χώρας ταύτης.

Μετὰ τὴν νίκην ταύτην διὰ νὰ εὑρίσκεται ὁ Πέργαμος ἐν ἀπολύτῳ ἀσφαλείᾳ ἔκτισεν ἐπὶ τῆς παραφυάδος ταύτης ἰδίαν πόλιν ἢ φρούριον, τὸ ὁποῖον ὠνόμασε *Πέργαμον*. Νομίσματα ἀνακαλυφθέντα ἐπὶ τοῦ χώρου τούτου κατὰ διαφόρους ἐποχὰς φέρουσι τὴν κεφαλὴν τοῦ Περγάμου καὶ τὰς λέξεις «Πέργαμος κτίστης».

Τὸ Πέργαμον, διότι οὕτω ὠνομάζετο τότε ἡ πόλις, περιῆλθεν εἰς διαφόρους ἡγεμόνας κατὰ διαφόρους περιόδους, μέχρι τῆς περιόδου τῶν Ἀτταλιδῶν, βασιλέων τῆς Περγάμου, ὁπότε ἄρχεται νέα περίοδος, νέα ζωή, ὅλως διάφορος τῆς προηγουμένης εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ τῆς Ἀκροπόλεως πλέον.

Καὶ ἡ μεταβολὴ αὕτη ἦλθε κατόπιν τόσων περιόδων, κατόπιν τόσων ἐτῶν φυσικωτάτη, διότι τὸ τέως ἄτολοῦν φρούριον ἔμελλε νὰ ἀποβῇ χάρις εἰς τοὺς μεγαλοϊδεάτας Ἀτταλίδας, ὁ πυρὴν τῆς πόλεως, ἡ καθ' ἑαυτοῦ πρωτεύουσα τοῦ ἐνδόξου Περγαμηνοῦ Κράτους, τὸ ἱερὸν Τέμενος τῆς λατρείας καὶ θεῶν καὶ Ἐπιστημῶν, διὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἱδρύσεως καλλιμαρμάρων καὶ περιλάμπρων μνημείων, περὶ ὧν κατωτέρω.

***

Ἐπὶ τοῦ ὀχυροῦ τούτου φρουρίου, ὁ βασιλεὺς τῆς Θράκης Λυσίμαχος, μετεφέρε πρὸς ἀσφάλειαν σημαντικώτατον τότε θησαυρόν, διορίσας πρὸς τοῦτο φρούραρχον Φιλέταιρόν τινα, ὅστις κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν του, νὰ καταστῇ κύριος τοῦ σημαντικοῦ τούτου θησαυροῦ καὶ δι' αὐτοῦ ἰσχυρὸς οὕτως ὥστε νὰ ἱδρύσῃ καὶ τὸ βασίλειον τῆς Περγάμου.

Οἱ κατόπιν τούτου διάδοχοι ἐφρόντισαν νὰ πλουτίσωσι καὶ ἐξωραΐσωσι διὰ πολυτελῶν κτιρίων τὴν πόλιν ταύτην ἥτις κατ' ἀρχὰς μὲν περιελάμβανε μόνον τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, κατόπιν δὲ Εὐμένης ὁ Βος (197—159 πρὸ Χρ.) συνεπεριέλαβεν ὅλον τὸ ὄρος, μέχρι τῶν ποταμῶν Σελινοῦντος καὶ Κητείου, περιβαλὼν αὐτὸ δι' ἰσχυροτάτου κυκλικοῦ τείχους· τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη Εὐμένειον. Ἡ Ἀκρόπολις εἶναι ἐκτισμένη ἐπὶ ἑνιαίου σχεδίου καὶ παρουσιάζει τοιαύτην κανονικότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν τὴν ὁποίαν στερεῖται καὶ αὐτὴ ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ δὲ ἐν αὐτῇ ἀρχιτεκτονικὴ δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν ἁρμονικότητα τῶν κτιρίων, ἀλλ' ἐπέδρασε καὶ εἰς τὸ περιβάλλον αὐτῶν τὸ ὁποῖον ὑπέστη τὴν ἐπιρροὴν τῆς καλλιτεχνικῆς ὡραιότητος, διὸ καὶ τὰ σημερινὰ ἀκόμη ἐρείπια αὐτῆς, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τοῦτο, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸ ἑνιαῖον οἰκοδομικὸν σχέδιον αὐτῆς, προξενοῦσι μεγαλοπρεπῆ ἐντύπωσιν.

***

Ἐπὶ τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων ἡ Ἀκρόπολις εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὄχι μόνον διετήρησε τὴν προτέραν αὐτὴν λαμπρότητα ἀλλ' ἐπῆλθον πλεῖσται ἐπ' αὐτῆς μεταβολαί, ἐκτίσθησαν πλουσιώτερα καὶ θαυμασιώτερα καλλιμάρμαρα κτίρια ὡς τὸ περιστυλον Τραϊάνειον τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ συνόλου ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα κτίρια.

Ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων ἡ Ἀκρόπολις ἤρχισε νὰ παραμορφώνεται καὶ νὰ καταστρέφεται. Ἐπ' αὐτῆς ἱδρύθησαν πολλαὶ Χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι. Περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ 10ου μ. Χρι. αἰῶνος, οἱ κάτοικοι πρὸς ἄμυναν κατὰ τῶν τότε ἐπιδρομέων ἔκτισαν ἐν σπουδῇ μέγα τεῖχος ἐκ 4 μέτρων πάχους τὸ ὁποῖον περιέβαλλε τὴν ἄνω ἀγορὰν ἐκ δυσμῶν καὶ ἀνατολῶν, διευθυνόμενον ἐκεῖθεν μέχρι τῆς λίαν ἀποτόμου ἀνατολικῆς κλιτύος τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπου σώζεται ἀκόμη τὸ τελευταῖον αὐτοῦ τμῆμα.

Διὰ τὸ μέγα τοῦτο τεῖχος ἐχρησιμοποιήθησαν λίθοι καὶ μάρμαρα τῶν ναῶν καὶ βωμῶν, ἰδίως τοῦ μεγάλου βωμοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος, τοῦ ὁποίου ἄτασαν τὴν ζωοφόρον ἐνετείχισαν εἰς αὐτό. Καίτοι ἐπῆλθον πολλαὶ καταστροφαὶ ἵνα κτισθῇ τὸ τεῖχος τοῦτο, ἐν τούτοις δι' αὐτοῦ διεσώθη τὸ πλεῖστον μέρος τῆς περιφήμου ἐκείνης ζωοφόρου τοῦ βωμοῦ Διὸς ἥτις οὕτω διετέλει ἐπὶ αἰῶνας κεκρυμμένη καὶ θὰ ἐχάνετο διὰ παντὸς, ἐὰν ὁ φανατισμὸς τῶν τότε Χριστιανῶν δὲν ἐπροκάλουν νὰ μᾶς διασώσῃ τὸ ἀριστούργημα τῆς Περγαμηνῆς Καλλιτεχνίας.

***

Ἀπὸ τῶν Τουρκικῶν χρόνων ἀρχεται ἡ τελεία καταστροφὴ τῆς Ἀκροπόλεως. Ὅ,τι διεσώθη ἐκ τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς, κατεστράφη ἤδη ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τὰ περισωθέντα ὡς ἐκ τύχης ἀγάλματα καὶ ἀνάγλυφα ἢ κατεκερματίζοντο ὡς περικλείοντα νομίσματα ἢ μεταβάλλοντο εἰς ἄσβεστον εἰς αὐτὴν τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ἀπαίσιον καὶ βάρβαρον τοῦτο ἔργον τῶν Τούρκων θὰ ἐξηκολούθει ἀκόμη ἂν ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου Ἀπτοὺλ Ἀζίζ δὲν ἐξεδίδετο ὁ προστατευτικὸς περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων νόμος.

Κατόπιν τῆς τοιαύτης καταστροφῆς, ἐρημώσεως καὶ ἐπιχώσεως· ἡ Ἀκρόπολις ἔμεινεν ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τυχόντος· ἀσβετοποιοῦ καὶ ἀμαθοῦς ἢ περιέργου ἐπισκέπτου μέχρι τοῦ 1875, ὁπότε ἀνέτειλεν ἡ λαμπροτέρα περίοδος δι' αὐτήν, διὰ τῆς ὁποίας οἱ ἐκ συστήματος θαυμασταὶ τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἔμελλον νὰ ἀναπολήσωσιν ἐπὶ τῆς ψυχῆς ταύτης, κορυφῆς τὴν ὄψιν 2χιλιετοῦς περίπου παρελθόντος, νὰ ἀνασκάψωσιν αὐτὴν καὶ νὰ μᾶς παρουσιάσωσι τὸ πραγματικὸν καὶ ἀρχικὸν αὐτῆς σχέδιον.

Τὴν ἀφορμὴν τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἔδωκεν ὁ Περγαμηνὸς λόγιος ἰατρὸς Νικ. Ράλλης διὰ τῆς ἀνακαλύψεως μεγάλου τεμαχίου τῆς Γιγαντομαχίας.

Τὸ τεμάχιον τοῦτο ἔπεμψεν εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Καραθεοδωρῆν, ὅστις κατόπιν τὸ ἐδώρησεν εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ὁποῖον ἀργότερον ἐζήτησεν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις καὶ τὸ ὁποῖον ἀρνηθεὶς κατ' ἀρχὰς νὰ τὸ χορηγήσῃ, ἠναγκάσθη ἐν τέλει νὰ ὑποχωρήσῃ διότι τοῦτο ἐγένετο ἀφορμὴ σπουδαίου διπλωματικοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, συνδεθέντος μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος ἐν τῷ Βερολινείῳ συνεδρίῳ.

Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο ἐγένετο ἀφορμή, ὅπως ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν Περγάμῳ.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρχισαν τὸ 1878 διαρκέσασαι μέχρι τοῦ 1886. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀνεκαλύφθησαν πλεῖστα κινητὰ μνημεῖα καλλιτεχνίας, τὰ ὁποῖα τεθέντα εἰς 400 κιβώτια μετεφέρθησαν εἰς Βερολῖνον τὰ ὁποῖα ἐτοποθετήθησαν εἰς ἰδιαίτερον μεγαλοπρεπὲς μουσεῖον τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται ***Μουσεῖον τῆς Περγάμου.*** Μεταξὺ τούτων ὑπῆρχεν καὶ ὁλόκληρος μαρμαρίνη ἐξέδρα τῶν βασιλέων τῆς Περγάμου, ὁλόκληρα τεμάχια τοῦ ἐξόχου διαζώματος τοῦ μεγάλου Βωμοῦ τοῦ Διός, τὸ ὁποῖον παριστάνει εἰς ἐξοχοῦς ἀναγλυφικὰς σκηνὰς ἐκ τῆς Περγαμηνῆς ἱστορίας, μάχας θεῶν καὶ γιγάντων κτλ. ὁλόκληρα ἀγάλματα καὶ ἀνάγλυφα καὶ πλεῖστα ἄλλα μεγαλουργήματα τῆς Περγαμηνῆς τέχνης, τὰ ὁποῖα θαυμάζονται καὶ κινοῦσιν ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιστημόνων καὶ καλλιτεχνῶν.

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. Χονδρονίκης

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» πραγματευομένη τὸ ζήτημα τῶν βουλγαρικῶν συνόρων, λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δύναται ὀλιγώτερον παντὸς ἄλλου νὰ συζητηθῇ μετ' αἰσθηματικότητος. Συμφέρει νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸ λύσις μὴ ἐμπνεομένη οὔτε ὑπὸ φιλίας οὔτε ὑπὸ ἐχθρότητος πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Δύο λόγοι δύνανται νὰ πείσωσι τὴν Συνδιάσκεψιν νὰ παραχωρήσῃ ἔδαφός τι πρὸς ἓν κράτος: 1ον Ἡ ἱκανοποίησις τῶν πόθων τῶν πληθυσμῶν· 2ον Ἡ ἱκανοποίησις τοῦ λαοῦ τοῦ κράτους τούτου ὅπως οὕτω πεισθῇ νὰ δεχθῇ ἄνευ ὀπισθοβουλίας τὴν ὑπὸ τῆς Διασκέψεως ἀποφασισθησομένην λύσιν. Οὐδέτερος τῶν λόγων τούτων λέγει ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν βουλγαρικῶν ἀξιώσεων.

Ἡ εἰς τὴν Βουλγαρίαν παραχώρησις τῶν διαμερισμάτων, τὰ ὁποῖα ζητεῖ νὰ λάβῃ ἢ νὰ κρατήσῃ, δὲν θὰ συνετέλῃ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης τῆς Βουλγαρίας ἐχούσης ἤδη εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς τὴν Μαύρην Θάλασσαν. Τὸ δικαίωμα τῶν λαῶν τοῦ νὰ διαθέτωσι τὰ καθ' ἑαυτούς; δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπικληθῇ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτης. Δὲν ὑπάρχει δὲ οὐδεὶς λόγος ὅπως ἡ Ἀντάντ, ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τῶν ἐχθρῶν της μᾶλλον ἢ τῶν συμμάχων της.

Ο «ΜΕΓΑΣ ΕΠΙΤΕΛΑΡΧΗΣ» ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ

"ΗΤΤΗΘΗΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΑΙ,,

ΤΑ ΠΟΛΥΚΡΟΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΛΟΥΤΕΝΤΟΡΦ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Μεγάλης σπουδαιότητος εἶνε καὶ αἱ ἀπόψεις τοῦ Λούτεντορφ ὡς πρὸς τὸν ὑποβρύχιον πόλεμον καὶ τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸν βάρος τῆς εὐθύνης διὰ τὴν κήρυξιν αὐτοῦ τὸν Αὔγουστον, τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ Χίνδεμπουργ ἐκηρύσσοντο κατὰ τῆς «ἄνευ περιορισμῶν» ὑποβρυχιακῆς δράσεως· ὄχι, ὅμως ἐκ λόγων φιλανθρωπίας ἀλλὰ διότι δὲν ἔκριναν εἰσέτι τὴν στιγμὴν κατάλληλον. Τὴν ἀντίδρασίν των ταύτην φαίνεται ὅτι ὑπελόγισεν ὁ Ἀρχικαγκελλάριος ὡχυρώθη δὲ ὄπισθεν τοῦ κύρους τοῦ ὀνόματός των διὰ νὰ ἀποκρούσῃ τὰς ἐπικρίσεις αἱ ὁποῖαι διεστυποῦντο πανταχόθεν διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὑποβρυχιακοῦ προγράμματος. Ὁ Λούτεντορφ ἠσχολεῖτο πολὺ ἐκ τούτου. Τὸν Ὀκτώβριον σοβαραὶ συζητήσεις περὶ τοῦ ὑποβρυχιακοῦ πολέμου ἤρχισαν μεταξὺ τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου. Ὁ προσηλυτισμὸς τοῦ Λούτεντορφ εἰς τὴν ἰδέαν ὑπὲρ τῆς κηρύξεως τοῦ ὑποβρυχιακοῦ πολέμου φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε κάπως βραδύς. Τοῦτο ὅμως ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Λούτεντορφ ὅπως περατωθῇ πρῶτον ἡ ἐκστρατεία κατὰ τῆς Ρουμανίας, καὶ νὰ μεταφερθῶσι τὰ στρατεύματα εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ν' ἀναμείνῃ ἐπί τινα εἰσέτι καιρὸν τ' ἀποτελέσματα τῶν φιλειρηνικῶν του διαβημάτων.

«Μετὰ τὰς νίκας μας ἐν Ρουμανίᾳ γράφει, ἡ Ἀνωτάτη Διοίκησις τοῦ Στρατοῦ ἦτο βεβαία ὅτι οὔτε ἡ Δανία οὔτε ἡ Ὁλλανδία θὰ ἐξήρχοντο τῆς οὐδετεροτητός των ἐναντίον ἡμῶν. Θὰ ἦτο ἐν τοσούτῳ, ἀσύνετον νὰ ριψοκινδυνεύσωμεν. Ἡ ὑποβρυχιακὴ ἐκστρατεία δὲν ἠδύνατο νὰ υἱοθετηθῇ, πρὶν ἢ περατωθῇ ἡ κατὰ τῆς Ρουμανίας ἐκστρατεία, καὶ τὰ ἐκεῖ ἀπασχολούμενα στρατεύματά μας ἐπιστρέψουν διὰ νὰ κατανεμηθῶσιν ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ τοῦ Δυτικοῦ πετώπου. Ἦτο προφανὲς ὅτι ὅλα ταῦτα θὰ συνετελοῦντο τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἰανουαρίου.

»Ἀντιλαμβανόμεθα ἐπίσης σαφῶς ὅτι ὠφείλομεν νὰ συγκρατηθῶμεν ἕως ὅτου ἴδωμεν ἐὰν ἀποτέλεσμά τι ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κ. Οὐίλσων ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς μας καθορισθέντων ὁρίων, ἢ ἐκ τῶν ἰδικῶν μας προτάσεων εἰρήνης. Ἐὰν τὸ τέρμα τοῦ πολέμου ἐπεφανίζετο εἰς τὸν ὁρίζοντα, ὁ ὑποβρυχιακὸς πόλεμος θὰ ἦτο περιττός. Δὲν ὑπῆρχεν ἀληθῶς, ἀμφιβολία τις περὶ τούτου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν μας διὰ τὴν εἰρήνην δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ γνωσθῇ πέραν τοῦ Δεκεμβρίου ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰανουαρίου, καὶ συνεπῶς ἐφ' ἑαυτῆς ὑποδεικνύετο ἡ πρώτη Φεβρουαρίου ὡς χρόνος τῆς ἐνάρξεως τοῦ «ἐπηνοῦς ὑποβρυχιακοῦ πολέμου», ἐὰν οὗτος ἐθεωρεῖτο ἀναγκαῖος.

»Ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἤδη ἀποβάλει πάντα φόβον ὡς πρὸς τὴν στάσιν τῆς Ὁλλανδίας καὶ τῆς Δανίας, οὐδεμίαν δὲ ἀνησυχίαν ἠσθάνετο ὡς πρὸς τὴν στάσιν τῆς Ἱσπανίας, Σουηδίας καὶ Νορβηγίας καὶ Ἐλβετίας. Ἀφ' ἑτέρου, ἐθεωρεῖτο ὡς πιθανώτατον ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ κατήρχοντο εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον ἡμῶν. Ἡ Ἀνωτάτη Διοίκησις τοῦ Στρατοῦ ὠφειλεν, ἀσχολουμένη ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως, νὰ ὑιοθετήσῃ τὴν ἄποψιν ταύτην, ἡ ὁποία διεστυποῦτο μεταξὺ τῶν ὑπευθύνων κύκλων. Ἡ κάθοδος τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν ἀγῶνα θὰ συνεπήγετο αὔξησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Ἀντάντ, τοὐλάχιστον κατὰ 5 ἢ 6 μεραρχίας κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ κατὰ τὰ ἀκόλουθα, ἐὰν ὁ ὑποβρυχιακὸς πόλεμος δὲν εἶχεν ὁριστικὰ ἀποτελέσματα, σοβαρὰν καὶ, ἀληθῶς, ζωτικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων. Δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀμφιβάλῃ τις ὅτι ἡ Ἀμερικὴ, ἐὰν εἰσήρχετο εἰς τὸν πόλεμον, θὰ ἐξωπλίζετο κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν καὶ ἡ Ἀγγλία ἐξωπλίζετο. Δὲν εἶχον ἀντιθέτως, καμμίαν ἀνησυχίαν διὰ τὴν ἀπειλουμένην αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τῶν πυρομαχικῶν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καθ' ὅσον ἤδη πρὸ πολλοῦ ἅπαντα τὰ ἐργοστάσια τῆς χώρας ταύτης εἰργάζοντο μὲ ὅλην τὴν ἔντασιν τῆς παραγωγῆς των διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἀντάντ.

»Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου φίλος τοῦ Ἀρχικαγκελλαρίου ἀλλὰ συγχρόνως ἔνθερμος ὁπαδὸς τοῦ «ἀπηνοῦς» ὑποβρυχιακοῦ πολέμου εἶχε πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐκστρατεία θὰ ἀπέδιδεν, ὁριστικὰ ἀποτελέσματα ἐντὸς τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν. Ἡ ἀπώλεια χωρητικότητος καὶ ἡ ἐλάτωσις τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς θὰ ἐδημιούργουν οἰκονομικὰς δυσχερείας εἰς τὴν Ἀγγλίαν, οὕτως ὥστε νὰ καταστήσουν δι' αὐτὴν ἀδύνατον τὴν συνέχισιν τοῦ πολέμου. Διατυπῶν τὴν ἄποψιν ταύτην, δὲν ἐβασίζετο μόνον ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ κρίσεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς γνώμης διαπρεπῶν Γερμανῶν οἰκονομολόγων, οἵτινες ὑπεστήριζον τὰς ἀντιλήψεις του. Ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων θὰ ἐδυσχέραινεν εἰς μέγιστον βαθμὸν τὴν μεταφορὰν πυρομαχικῶν, καὶ ἰδίως τὴν μεταφορὰν πολεμεφοδίων καὶ στρατοῦ

ΔΕΛΤΙΑ

ΝΟΜΙΖΟΜΕΝ ὅτι δὲν εἶνε δύσκολον πρᾶγμα νὰ ἔχῃ ἡ πόλις μας ἄρθενα κάρβουνα, ἀφοῦ εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι ὑπάρχουν ἐπὶ τῆς νήσου ὑπὲρ τα 2 1)2 ἑκατομμύρια ὀκάδες καὶ ἀφοῦ οἱ ἀνθρακέμποροι ὀφείλουν παρακράτημα ἀνερχόμενον εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδας ὀκάδων, τὸ ὁποῖον ἐδήλωσαν εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ὅτι εἶνε προθυμότατοι νὰ φέρουν καὶ νὰ παραδώσουν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐφοδιασμοῦ ἐν οἱαδήποτε στιγμῇ καὶ ἂν διαταχθῶσι.

Ἀλλὰ μήπως δὲν ὑπάρχουν καὶ ἀνθρακέμποροι ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἐπιτόπιον μόνον κατανάλωσιν;

Οὗτοι ἔπαυσαν νὰ φέρουν πλέον φορτία καρβούνων μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ σημερινὴ τεχνητὴ ἔλλειψις θὰ ἀναγκάσῃ τοὺς Ἄρχας νὰ ὑψώσουν τὴν διατίμησιν.

Ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐφοδιασμοῦ συγκεντρώσῃ εἰς τὰς ἀποθήκας της μίαν οἱανδήποτε ποσότητα, θὰ ἀναγκασθοῦν καὶ οἱ κάτοχοι καρβούνων νὰ τὰ θέσουν εἰς τὴν κατανάλωσιν, πειθόμενοι ἐμπράκτως ὅτι ἡ κράτησίς των εἰς τὰς ἀποθήκας μόνον ζημίαν θὰ τοὺς ἐπιφέρῃ.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν τῆς καυσίμου ὕλης κεῖται εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἐξαρτᾶται νὰ ἀρθῇ ἡ σημερινὴ στενόχωρος θέσις τῶν πολιτῶν. Διότι πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι στενοχωρεῖται πολὺ ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτήν, ἡ ὁποία ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς κερδοσκοπικὰς ὀρέξεις τῶν ἀνθρακεμπόρων.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ γκάφαι εἶνε πρᾶγμα σύνηθες. Ὁ ὑπέρμετρος ζῆλος τῶν δημοσιογράφων τοῦ νὰ δείξουν ἔκτακτον ἐνημερότητα, τοὺς κάμνει νὰ προτρέχουν πολλάκις τῶν γεγονότων.

Ἐνθυμούμεθα ὅτι ἐγχωρία μας ἐφημερὶς εἶχε περιγραφῇ δημόσιόν τινα χορόν, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα, ὅτε κατὰ μοιραίαν σύμπτωσιν ὁ χορὸς ἀνεβλήθη τὴν τελευταίαν στιγμὴν λόγῳ παρεμπεσούσης βροχῆς, παρόμοια δὲ παθήματα πλεῖστα ὅσα ἔχει εἰς βάρος της ἡ παγκόσμιος δημοσιογραφία.

Ἀλλὰ καὶ τὸ χθεσινὸν πάθημα τῆς ἰδικῆς μας ἐφημερίδος δὲν εἶνε ἀπὸ τὰ συνήθη. Καὶ θλιβόμεθα εἰλικρινῶς διὰ τοῦτο.

Τὸ μόνον ἐλαφρυντικὸν εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶνε ὅτι ὁ διαστικὸς κριτικογράφος «E-ant» ἐδημοσίευσε τὴν κριτικήν του, χωρὶς οὐδεὶς ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς Ἐφημερίδος νὰ λάβῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην γνῶσιν.

Καὶ διὰ τοῦτο πρώτη ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος κατηγανάκτησε καὶ ἀπεδοκίμασε τὸ πρᾶγμα.

Καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ποσῶς ὅτι ὅλοι θὰ ἀναγνωρίσουν τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν καλὴν πίστιν της.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ τῆς Δικαιοσύνης ἐζήτησε τὴν γνώμην ὅλων τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων ἂν συντρέχουν λόγοι νὰ ἀρθῇ ἢ νὰ τροποποιηθῇ τὸ Δικαιοστάσιον.

Καὶ διὰ τοῦτο συνέρχεται σήμερον καὶ ὁ ἡμέτερος Δικηγορικὸς Σύλλογος διὰ νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ὑποβάλῃ τὴν γνώμην του.

Ὅτι ἡ ἐπὶ τοσοῦτον μακρὸν χρόνον παράτασις τοῦ Δικαιοστασίου ἐνέκρωσε κάθε δικαστικὴν ἐνέργειαν καὶ ἐζημίωσε μέγα μέρος τῶν πολιτῶν, εἶνε ἀληθές.

Ἄλλα ἐπίσης ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἐπροστάτευσε καὶ πολλοὺς καὶ μάλιστα τὸν στρατευθέντα πλῆθος.

Τὸ ζήτημα εἶνε σοβαρώτατον. Διότι ἡ πλήρης ἄνοιξις τοῦ δικαιοστασίου μετὰ τὴν μακρὰν πολεμικὴν περίοδον θὰ γεννήσῃ ἀναρίθμητους δίκας.

Λαμβανομένης δ' ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν διερχόμεθα ἴσως προκαλέσῃ καὶ κοινωνικὰς ἀναστατώσεις καὶ καταστροφὰς διὰ τῆς ἀθρόας καταναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων περιουσιῶν τῶν ὀφειλετῶν.

Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι ἐνδείκνυται μᾶλλον ἡ μεταρρύθμισις τοῦ δικαιοστασίου, οὕτως ὥστε νὰ ἰσχύῃ τοῦτο ἀπολύτως μόνον διὰ τοὺς, ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντας ἄνδρας.

Διὰ τοὺς μὴ στρατευομένους εἶνε δυνατὸν νὰ ἀρθῇ τὸ δικαιοστάσιον, ὅπως ἐκδικαζωνται μὲν αἱ ὑποθέσεις, νὰ τεθῇ ὅμως αὐστηρὸς περιορισμὸς εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων.

ΕΙΝΕ λίαν ἐπίκαιροι οἱ ἔπαινοι τοῦ Γαλλικοῦ τύπου διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐπιθέσεως εἰς τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον.

Καὶ τονίζεται καὶ πάλιν ὅτι ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἡ ἐπίθεσις δὲν θὰ ἐπεχειρεῖτο καὶ συνεπῶς τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον δὲν θὰ διεσπᾶτο καὶ ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Τουρκία δὲν θὰ ἐξηναγκάζοντο εἰς συνθηκολόγησιν καὶ ἡ Γερμανία θὰ ἀνθίστατο ἀκόμη ἐπὶ μακρὸν ἴσως.

Καὶ λέγονται ταῦτα λίαν ἐπικαίρως, καθ' ὃν χρόνον συζητοῦνται τὰ Ἑλληνικὰ ζητήματα καὶ πρόκειται νὰ ἀμειφθῇ ἡ Ἑλλὰς διὰ τοὺς ἀγῶνας της καὶ τὰς θυσίας της καὶ τὴν συμβολήν της εἰς τὴν ταχυτέραν λῆξιν τοῦ φρικαλέου πολέμου.

Πρὸς τὸν τύπον τῆς εὐγενοῦς Γαλλίας εἴμεθα λίαν εὐγνώμονες διότι δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστῶν

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀπαντῶν εἰς συγχαρητήριον τηλεγράφημα τῆς Γ. Διοικήτεως ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ Αὐτοῦ ἑορτῇ ἀπήντησε ὡς ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ θερμῶς ὑμᾶς, λαὸν καὶ ἀρχάς».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Β.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀναπληρωτοῦ τοῦ Γ. Διοικητοῦ κ. Γ. Γεωργιάδου συνεζητήθησαν διάφορα τοπικὰ ζητήματα καὶ ἐλήφθησαν αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις. Ἰδίᾳ διὰ μακρῶν συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς Ἀγροτικῆς ἀσφαλείας τῆς νήσου μας καὶ ἀντηλλάγησαν διάφοροι σκέψεις ἐπὶ σχεδίου τροποποιήσεως τοῦ ἐνταῦθα ἰσχύοντος συστήματος τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀγροφυλακτικῶν φόρων καὶ ἐν γένει τοῦ ὅλου συστήματος τοῦ διέποντος τὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν. Ἐνεκρίθησαν δὲ τὰ κατωτέρω ποσὰ διὰ τὰς ἑξῆς οἰκογενείας θυμάτων πολέμου:

Ἀνὰ 40 δρ. εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἀποθανόντων στρατιωτῶν Βλασίου Τσουλδάρη, Ε. Καλλιπολίτου ἐκ Πλωκάδου καὶ Ἀντ. Γαριτζιώτου ἐκ Ν. Φωκαίας.

Ἀνὰ 30 δρ. μηνιαίως ὑπὲρ τῆς μητρὸς καὶ ἀνὰ 500 εἰς τὰς 2 ἀγάμους ἀδελφὰς τοῦ ἐν Ρωσσίᾳ πεσόντος Δημ. Σταμπουλῆ καὶ ἐφ' ἅπαξ δρ. 500 εἰς τὸν τραυματίαν Ἀθ. Κανταρτζῆν.

Ὡσαύτως τὸ Δ. Συμβούλιον ἀπεφάσισε ὅπως ἐπιδιορθωθοῦν καὶ ἀπολυμανθοῦν διὰ παντὸς μέσου καὶ τάχιστα τὸ Γυμνάσιον καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ λειτουργία αὐτῶν προσεχῶς.

Σ. Ε. Λ. Τίς θὰ καταβάλλῃ τὴν πρὸς τοῦτο δαπάνην;

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ Τελωνείου

Κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον εἰσέπραξεν τὸ Τελωνεῖον Μυτιλήνης δραχμὰς 267,137,85.

Ἤτοι αἱ εἰσπράξεις του, ἀνῆλθον ἀπὸ τὸν Αὔγουστον τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 165,635,90.

Εἰσήχθησαν δὲ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα 174,250 ὀκ. ὀσπρίων, 138,520 ὀκ. ζακχάρεως, 17,283 ὀκ. πετρελαίου καὶ ἄλλα διάφορα ἐμπορεύματα καὶ ἱκανὴ ποσότης ἁλιπάστων ἰχθύων.

Πόσοι σάπωνες ἐξήχθησαν

Κατὰ τὸ παρελθόντα μῆνα ἐξήχθησαν μόνον ὑπὸ τοῦ Τελωνείου Μυτιλήνης 432.751 ὀκ. σάπωνες.

Πετρέλαια

Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Antar» ἐκομίσθησαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς νήσου μας 16596 ὀκ. πετρελαίου.

Αἱ τιμαὶ τῶν ἐλαίων

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησεν παρὰ τοῦ Νομογεωπόνου Λέσβου τὰς τρεχούσας τιμὰς τῆς ἀγορᾶς Μυτιλήνης καὶ τὴν πιθανὴν τιμὴν τῆς μελλούσης ἐσοδείας.

Ἀπαντῶν ὁ κ. Νομογεωπόνος ἐτηλεγράφησε τὰς ἑξῆς τιμάς.

Σαπωνέλαιον δρ. 4 20—4.30. Φαγώσιμα σειτᾶ; δρ. 4.60—4.80. Ἐκλεκτὰ δρ. 5.20—5 50, τὴν δὲ πιθανὴν τιμὴν τῆς μελλούσης ἐσοδείας κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Νομογεωπόνου, ὡς κατωτέραν, καθ' ὅτι προσεβλήθη ὁ ἐλαιόκαρπος ὑπὸ δάκου.

Θλιβερὸν ἄγγελμα

Ἐκ Κυδωνιῶν ἀγγέλθει χθὲς εἰς τὸν φίλον συμβολαιογράφον κ. Πέτρον Οἰκονομόπουλον ὅτι καὶ ἔσπευσεν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως εἰς Κυδωνίας, ὅτι ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ὁ ἀγαπητός του ἀδελφὸς Κωνσταντῆνος Οἰκονομόπουλος ὑπολοχαγός.

Κατὰ νεωτέρας ὅμως καὶ θετικὰς ἀτυχεῖς πληροφορίας ὁ ἀτυχὴς νέος ὑπέκυψε εἰς τὸ τραῦμα του, κηδεύεται δὲ μεγαλοπρεπῶς σήμερον ἐν Κυδωνίαις μεθ' ἑνὸς λοχίου κατὰ λάθος εὑρόντες τὸν αὐτὸν θάνατον ἀπὸ σφαίρας ριφθείσης ἐκ παρεξηγήσεως.

Ἐπὶ τῷ θλιβερῷ γεγονότι διαβιβάζομεν ἐγκάρδια τὰ συλλυπητήρια μας εἰς τὸν φίλον συμβολαιογράφον.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 21974 — **ΑΘΗΝΑΙ 6 Σεπτεμβρίου**

Ὁ Δεσπεραὶ διὰ τὴν νίκην ἐν Ἀνατολῇ

Ἡ ἐφημερὶς «Ἐξέλσιορ» τῶν Παρισίων ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν μαχῶν τοῦ Μακεδονικοῦ μετώπου δημοσιεύει συνέντευξίν της μετὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου κ. Ντεσπεραὶ ὅστις ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῆς Συμμαχικῆς νίκης ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπενεγκούσης τὴν τελικὴν ἥττταν τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν.

Διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν

Ὁ Δεσπεραὶ ἐξεφράσθη συνάμα τιμητικώτατα διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ συντελέσαντος σπουδαίως εἰς τὴν νίκην.

Ἐπὶ τῆς Βουλγαρικῆς συνθήκης

Τὸ πενταμελὲς συνεζήτησε κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν του, τὰ ζητήματα τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὸ τῆς Βουλγαρικῆς συνθήκης. Τὸ ἀπόγευμα ἐκλήθη ὁ Ταρντιὲ ὅστις ὡμίλησε εὐνοϊκῶς ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τὰς ὁποίας ἔκαμεν ὁ κ. Βενιζέλος τὰς ἀφορώσας διάφορα σημεῖα τῆς Βουλγαρικῆς συνθήκης.

Διὰ τοὺς στασιαστὰς τοῦ Φιοῦμε

Σήμερον (χθὲς) λήγει ἡ δοθεῖσα προθεσμία εἰς τοὺς στασιαστὰς τοῦ Φιοῦμε ὅπως ἐπιστρέψωσι εἰς τὴν ζώνην τῆς ἀνακωχῆς.

Ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Δανούντσιο

Οἱ ἐπίσημοι Ἰταλικοὶ κύκλοι φοβοῦνται ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Δανούντσιο θὰ προκαλέσῃ βίαια μέτρα ἀπὸ μέρος τοῦ στρατηγοῦ Μαντόλιο.

Δούζας

Τρίλεπτον

Τὸ Τελωνεῖον τῆς πόλεως μας κατέθεσεν εἰς τὸ Λογιστήριον τῆς Γ. Διοικήσεως δρ. 13 304,30 προερχομένας ἐκ τῆς εἰσπράξεως τοῦ τριλέπτου κατὰ τὸ β.' δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Δικαστικὰ

Συνεδρίσε καὶ χθὲς τὴν πρωΐαν τὸ Στρατοδικεῖον ἐκδικάσαν 5 ὑποθέσεις.

Μία ἐξήγησις

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» λυπεῖται παρὰ πολὺ, διότι ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ της κατεχωρήθη εἰς τὰς στήλας του κριτικὴ ἐπὶ τῆς προχθεσινῆς παραστάσεως τοῦ «Ἐμπόρου τῆς Βενετίας», στηριχθεῖσα εἰς ἐντυπώσεις τοῦ γράψαντος ἐκ τῶν γενομένων δοκιμῶν τὰς ὁποίας ὅλως ἀτόπως ἠθέλησε νὰ ἀποδώσῃ προκαταβολικῶς καὶ ὡς ἐντυπώσεις τοῦ ἀκροατηρίου.

Ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν ἢ μὴ τῆς παραστάσεως φρονεῖ ὅτι δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἀξιώσῃ τις ἀπὸ ἐρασιτέχνας τελειότητα εἰς ἔργα τόσης δυνάμεως, οἷα τὰ τοῦ Σαίξπηρ.

Ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται νὰ μὴ ἐξάρῃ τὴν εὐγενῆ προσπάθειαν τῶν φιλοτίμων νέων, ὅπως παρουσιάσωσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον ὡς ἐρασιτέχναι ὅτι τι καλὸν, καθὼς καὶ τοὺς κόπους τοῦ κ. Μαδρᾶ καὶ τῆς κ. Ἴρμας Φρυνὲ, ὅπως παραστιθῇ τὸ ἔργον ὅσον ἔνεστι ἀρτιώτερον καὶ ἐπιτυχέστερον.

Καὶ δυνάμεθα νὰ ὑποσημειώσωμεν ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπέτυχον, τοῦ κ. Μαδρᾶ καὶ τῆς κ. Φρυνὲ ὑποδυθέντων τοὺς δυσκόλους ρόλους των μὲ μοναδικὴν ἐπιτυχίαν.

Διανυκτερεύοντα φαρμακεῖα

Ἀπόψε Β. Παπαδοπούλου
Αὔριον Φ. Κουτσουκίδου.

Λεμβικὴ κίνησις

Ἀπέπλευσεν διὰ Χίον τὸ ἀτμόπλοιον «Antar».

Κατέπλευσεν τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀναστασία» ἐκ Κω)πόλεως, ὅπερ καὶ ἀπέπλευσεν διὰ Χίον - Πειραιᾶ.

Συνδεσμος τῶν Περγαμηνῶν Ὁ «Ἄτταλος»

Κατόπιν τηλεγραφικῆς εἰδοποιήσεως τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου ἁγ. Ἐφέσου πρὸς τὸν ἐνταῦθα Σύνδεσμον τῶν Περγαμηνῶν ὅπως καταρτίσῃ οὗτος κατάλογον τῶν δυναμένων νὰ αὐτοσυντηρῶνται καὶ βουλομένων νὰ παλινοστήσωσιν εἰς Πέργαμον, ἤρξατο ὁ καταρτισμὸς τοῦ καταλόγου τούτου, ὅστις θὰ ἀποσταλῇ μετὰ τὸ πέρας εἰς τὸν ἅγιον Ἐφέσου διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ἀνακοινωθέν

Μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Πρόδρομο,» ἐκομισθησαν 5586 σάκκοι σιτου ἀναλογοῦντος κατ' ἄτομον εἰς σῖτον οὐσούσιον πρὸς δύο ὀκάδες μὲ τιμὴν 1.24, ἢ εἰς σιτάλευρον μὲ ἀποπιτύρωσιν 17 ο)ο πρὸς ὀκάδες 1.66 ο)ο μὲ τιμὴν 1.43 κατ' ὀκάν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1919.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Διανομῆς Τροφίμων

ΜΙΚΡΑ ΕΠΙΤΟΠΙΑ

Προσελθοῦσα χθὲς εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν ἡ Εὐτυχία Καχηλέλη, ἀδελφὴ τοῦ πεσόντος ἐν τῇ μαχῇ καὶ ἔλαβε ἐζήτησε τὸ προικοδοτηθὲν αὐτῇ ποσὸν ἐκ 1000 δρ. καθότι πρόκειται νὰ συμφευθῇ.

— Ὁ ἐκ Καλλονῆς Ὀθωμανὸς Ἀσκούρ Χ'' Μουστοφᾶ ἐζήτησε παρὰ τῆς Γεν. Διοικήσεως ἵνα τοῦ δοθῇ ἡ Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια.

Χειμῶνας

Τζάμια διαφόρων διαστάσεων πωλοῦνται καὶ στερεοῦνται εἰς τὸ ἐπιπλοποιεῖον Ἀργυρίου Εὐστρατιάδου ἀπέναντι φωτογραφείου Χουτζαίου.

Ἔφθασαν τὰ ἐκλεκτὰ καὶ παγκοσμίου φήμης **Σιγαρέττα** Θεσσαλονίκης τοῦ μεγάλου Καπνεργοστασίου **Ναχμία** καὶ **Σις** καὶ πωλοῦνται λιανικῶς εἰς ὅλα τὰ Καπνοπωλεῖα. Παρακαταθήκη: Γραφεῖον Α. Γαληνοῦ, Στοὰ Γούτου Ἀρ. 9.

Ζητεῖτε τὰ Σιγαρέττα
Ἰασμὶν, Βιολὲτ, Φιδὰν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἔφθασαν ὅλα τὰ εἴδη τῶν φαρμάκων

ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Κεντρικὴ ἀγορὰ

Ἀντιπλασμοδίνη, Κίνα Λαρὸς, Βεντιδάλ, Κουντρὸν Κουγιοῦ, Οὐσουνοβάλ, Πιπεραζίνη, Κινίνη ὑδροχλωρική καὶ θεϊκὴ καὶ χαπάκια.

Πάντα τὰ εἴδη τῶν ἐνέσεων καὶ 606, Σλόαν. Λίνιμαν, Ὄρρος φυσιολογικὸς καὶ ἄλλα διάφορα.

Πωλοῦνται ἐν τῷ φαρμακείῳ εἰδικαὶ σκευασίαι

Βαφαὶ τριχῶν ἠγγυημέναι Μαῦραι καὶ Καστανάι. Κολώνια ἀρίστης ποιότητος εἰς φιάλας καὶ μὲ τὴν ὀκάν.

Εἰς τὰς πλέον συγκαταβατικὰς τιμάς.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ πρώην καφενεῖον Μώλου μετὰ τῆς περιοχῆς του. Πληροφορεῖται παρὰ τῷ κ. Ὁδ. Μ. Κατσάνη. 1-4

ΓΕΩΡΓ. Α. ΓΑΥΡΙΑΛΑΚΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Παρ' ἅπασι τοῖς ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίοις τε καὶ Δικαστῆς

Ἀναλαμβάνει ὑποθέσεις πολιτικὰς, ποινικὰς καὶ διοικητικάς.

Γραφεῖον: οἰκία Δουβαλετέλη (ὁδὸς Κιοσκίου, ἐναντι οἰκίας ἰατροῦ κ. Σουρλάγκα).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἔφθασαν καὶ πωλοῦνται πετρέλαια διὰ λ)σμόν μου Ἀμερικανικῆς προελεύσεως τῆς Ἑταιρείας Asiatic Petroleum Company Lted μὲ σῆμα «Ἔλυφος», ἀρίστης ποιότητος. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸ Γραφεῖον μου κείμενον ἐναντι τοῦ Τελωνείου.

7—15 *Ε. Μ. Σουρλάγκας*

ΚΛΙΝΙΚΗ

Μεταδοτικῶν

καὶ δερματικῶν νοσημάτων

Δρος **ΠΑΝ. Α. ΣΑΒΒΑ**

Μυτιλήνη—Συνοικία Ἁγίων Ἀποστόλων

Δέχεται: 9—12, 3—6 καὶ 8—9 μ.μ

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ

Εἰδικὸς ὀφθαλμίατρος

Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς ἁγ.Συμεὼν

«παραπλεύρως οἰκίας Καρσβία»

10—12 π. μ. καὶ 3—4 μ. μ.

Δοκιμάσατε ὅλοι τὰ ἁγνὰ ποτὰ

τοῦ ἐργοστασίου

Κ. ΨΑΡΕΛΛΗ

= Εἶναι τὰ μόνα ἐν Μυτιλήνῃ =

Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

= Στοὰ Γούτου Ἀριθ. 12 =

Οἱ μεταβαίνοντες εἰς Σμύρνην ἀναζητήσουν τὸ ξενοδοχεῖον ὕπνου τοῦ ἐκ Καλλονῆς Βασιλείου Λάμπρου ***«Μυτιλήνη — Σάμος»*** κείμενον ἐπὶ τῆς προκυμαίας παρὰ τὴν ἀποβάθραν καὶ θὰ μείνουν τελείως εὐχαριστημένοι καὶ λόγῳ καθαριότητος καὶ λόγῳ περιποιήσεως.

Τὰς ἐργασίας σας
εἰς τὸν «Ἐλ. Λόγον»